

POVEȘTI

Căsuța din oală

Coliba iepurașului

Povestea puișorului îngâmfat

Ilustrații: Cătălin Nedelcu

Căsuța din oală

În mijlocul câmpului ședea o oală răsturnată; și era oala aceea mare, mare cât un butoi.

Iacă trece pe acolo un șoarece și vede oala aceea goală. „Bună casă e asta!” își zise el. „A cui o fi?”

— Casă – căsuță, cine stă aici?

Dar nimeni nu răspunde. Se uită șoarecele în toate părțile, însă nu vede pe nimeni. Numai două muște, care veniseră și ele după mâncare acolo, se ridicară în două piciorușe; dar șoarecele nici nu le-a luat în seamă.

„Ia să mă mut eu aici și să stau singur!”

Și s-a așezat șoarecele în oală.

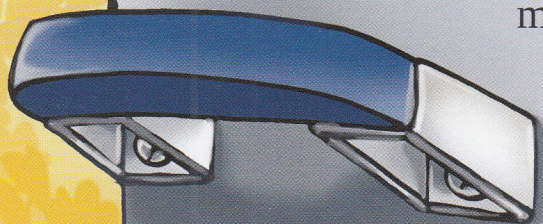
Trece pe acolo o broscuță.

— Casă – căsuță, cine locuiește aici?

— Eu, șoarecele! Dar tu cine ești? răspunse șoarecele din fundul oalei.

— Eu sunt broasca!

— Dacă vrei vino înăuntru și-om trăi împreună.

— Bun de tot! Uite vin și eu.

Și a sărit broasca în oală și a stat cu șoarecele la un loc.

Trece pe câmp iepurele. Și văzând namila aceea de oală răsturnată, s-a oprit și a întrebat:

— Căsuță – căsuță, cine locuiește aici?

— Suntem noi : broasca-broscuța și șoarecele-șoricelul. Dar tu cine ești?

— Eu sunt fugarul de peste câmpuri și văi, iepurele. Nu mă lăsați și pe mine să stau cu voi? Că aici nu plouă și nici soarele, nici vântul nu intră.

— Bucuros, frate! Vino înăuntru și-om trăi împreună, că e loc.

Și s-a mutat și iepurele cu culcușul în oală.

Trece într-o zi pe lângă oala-căsuță jupâneasa vulpe și întreabă și ea:

— Casă – căsuță, cine stă aici?

— Noi trăim : iepurele-iepurașul cu broasca-broscuță și cu șoarecele-șoricel. Dar tu cine ești?

— Eu sunt surioara voastră mai mare, vulpea. Pentru mine n-o fi loc?

Că, vai de capul meu, am rămas fără casă!

— Da, este: intră și-i vedea, că pentru oameni buni e loc.

— Mulțumim! Asta am așteptat și eu. Și s-a așezat vulpea în oală și au trăit împreună multe zile.

Vine lupul, nu știu de unde. Vede oala asta mare: și-a închipuit c-o fi cineva înăuntru.

— Casă – căsuță, cine locuiește aici?

— Eu, sora vulpe, cu iepurel-iepurașul, cu broască-broscuța și cu șoarecele-șoricelul. Da' tu cine ești?

— Eu sunt un biet lup fără adăpost. Oare n-o fi chip să stau și eu cu voi? Că bună casă aveți!

— Se poate, cum nu! Ne-om mai înghesui cu toții și ți-om face loc și dumitale.

și-a intrat și lupul în căsuță, și-au trăit împreună.

Nu știu de unde a venit și ursul. Și era mânios Moș Martin și ostenit, că umblase toată ziua după mâncare.

Și cum a văzut oala aceea, nu și-a închipuit că e o căsuță cu oaspeți înăuntru; și s-a așezat pe ea, ca să se odihnească puțin.

Dar cum s-a așezat, oala: pâr! trosc! s-a sfărâmat în bucăți și ursul... Ce-a făcut ursul? S-a ales cu o sperietură bună, iar ceilalți au fugit care încotro au văzut cu ochii.

